

Không có cái gì x ỹ đ ến cho Anh n ều trong Anh không có cái đó ”

Tôi đ ến c ơ ng ười thành ph ố n ều y g ười 30 năm. Tôi s ợ ng an lành và th ết bình th ườ ng nh ư m ọi ng ườ i bình th ườ ng khác.

Sau vài năm, m ột hôm tôi b ị ng ườ nh ều mũi m ột cách vô cùng khó ch ịu. Tôi nh ều mũi su ốt ngày, tôi b ị ng ườ a m ột, ng ườ a tai, ngoài thì ch ảy n ướ c m ột, n ướ c mũi, trong thì ng ườ a, rất c ườ h ườ ng ... Tôi khó ch ịu l ắm. Tôi nghĩ là tôi b ị b ị nh. Tôi đi mua thu ố c u ườ ng, nh ườ ng không h ết. M ột ngày sau, tôi c ườ m th ườ y b ị n ườ ng h ườ n. Vài ng ườ i quen thân cho bi ết là: tôi b ị “d ườ ng” (“allergy”).

V ậy sao !? N ều y “ D ườ NG “, “ Ta chào Mi “.

Kho ườ ng 2 tháng sau, c ườ n “d ườ ng” ch ườ m đ ết. Tôi không còn nh ều mũi su ốt ngày, tôi không còn ng ườ a m ột, ng ườ a tai n ườ a. Tôi tr ườ i bình th ườ ng. Th ết s ườ ng quá; “c ườ m ườ n Tr ườ i, Ph ườ t”. M ột, hai ngày sau tôi quên h ết m ọi s ườ v ườ c ườ n “d ườ ng”. Đ ến năm sau, vào cùng kho ườ ng th ườ i gian c ườ a năm tr ườ c, c ườ n “d ườ ng” l ườ i đ ến v ườ i tôi; “Nó” tr ườ i th ết đúng ngày, không s ườ m h ườ n, không tr ườ h ườ n.

R ườ i m ườ i v ườ c l ườ i đ ườ n ra y nh ườ năm tr ườ c. “Nó” đ ến nh ườ th ườ nào, “Nó” đi nh ườ th ườ n ườ y. M ườ i năm tôi phải ch ườ đ ườ ng n ườ i b ị c b ị n ườ y g ườ n tròn 2 tháng. Th ườ y tôi quá kh ườ s ườ vì c ườ n “d ườ ng” hoành hành, có ng ườ i khuyên tôi nên đi ch ích ng ườ a kho ườ ng vài hôm tr ườ c khi c ườ n “d ườ ng” b ườ t đ ườ u. Tôi ghi nh ườ và t ườ h ườ a: l ườ n t ườ i s ườ đi ch ích ng ườ a. Qua năm sau, sau vài ngày b ị “d ườ ng” tôi m ườ i s ườ c nh ườ ra v ườ c ch ích ng ườ a, nh ườ ng đã tr ườ . L ườ i h ườ n thêm m ườ t năm n ườ a ; c ườ th ườ mà tái đ ườ n thêm vài năm.

*
* *

Năm ườ y, tình c ườ tôi có h ườ n đi Bác sĩ vài ngày tr ườ c khi c ườ n “d ườ ng” b ườ t đ ườ u. Tôi s ườ c nh ườ ra và yêu c ườ u bác sĩ ch ích ng ườ a cho tôi m ườ t mũi. Và tôi đã không b ị nh ườ ng c ườ n nh ườ y m ườ i, ng ườ a m ườ t, ng ườ a tai ... hành h ườ nh ườ nh ườ ng l ườ n tr ườ c. Thu ố c ng ườ a th ết t ườ t. Nh ườ ng sau đó, có ng ườ i l ườ i khuyên tôi: đ ườ ng nên ch ích ng ườ a, c ườ ch ườ đ ườ ng thêm vài năm r ườ i s ườ quen đ ườ n và không còn b ườ tác h ườ i. Tôi đ ườ ng ý v ườ i đ ườ ngh ườ n ườ y. Tôi ch ườ đ ườ ng thêm g ườ n 5, 7 năm n ườ a. Tôi đã quen đ ườ n và b ườ t kh ườ s ườ ...

Vài năm nay, tôi không còn b ị c ườ n “d ườ ng” hành h ườ nh ườ tr ườ c kia. M ườ i năm, khi đ ườ n mùa “d ườ ng”, tôi ch ườ b ườ khó ch ườ u nh ườ trong vòng năm ba ngày, r ườ i thôi. Tôi đã quen đ ườ n v ườ i “d ườ

ng” và tránh đ c s nh h ng và tác h i c a “nó”.

Hai tháng tr c đây, khi b c vào mùa “d ng”, tôi c m th y bình th ng sau năm, ba ngày h i khó ch u. B t ch t, tôi nghĩ đ n đôi đi u v “d ng”. R i trong c n suy t , tôi nghĩ lan qua đ n s “d ng” c a nh ng ng i hay b “d ng” trong khi giao thi p v i ng i.

Trong khi đ i nhân, x th , giao thi p v i tha nhân trong xã h i; nh ng ng i hay b “d ng” tr c l i nói, thái đ c a ng i là nh ng ngu i th ng đ b khó ch u, b c b i, nhi u khi đ n kh s n a, nh ng l i không th l ra ngoài, ch gi trong tâm, đôi lúc l i than phi n, thì th m v i ng i khác.

Sao g i là “d ng” ? Đ i v i c n “d ng” mà tôi ph i ch u đ ng h ng năm trong su t m i m y năm v a qua, m i năm khi vào mùa thì tôi b nh y mũi, ch y mũi, ng a m t ... là “d ng” v i cây c i, thiên nhiên ... vì ph n hay nh ng gì do hoa lá, cây c ti t ra và t a trong không khí, tôi hít th và b ph n ng. Đó là “d ng”, g i là “d ng” vì hoa lá, c cây ch h n nhiên t a ph n, ch ng c tình tác h i. Đó chính là t i tôi “d ng”, ch ch ng ph i hoa lá, c cây mu n làm tôi “d ng”, mu n tôi kh s , khó ch u, mu n hành h i.

Riêng nh ng ai hay b “d ng” trong khi giao ti p v i tha nhân, thì khi chuy n trò, ti p xúc v i ng i th ng c m th y khó ch u, m c c m v i ng i nh ng gì ng i phát bi u b ng l i nói, c ch , thái đ ... dù r ng nh ng ng i n y ch ng có ý hay c tình làm ng i khác khó ch u b i b t c lý do gì. Sau khi b “d ng”, ng i b “d ng” l i l u gi nh ng c m giác n y trong tâm r i sinh ác c m, h n ghét, né tránh ... và n u nhi u thì đ a t i thù h n ng m ng m, cho đ n lúc không ch u đ ng đ c n i n a và l i g p ngay c h i thì b t nói lên nh ng l i b c b i, c m h n m t cách b t ng , làm ng c nhiên và bu n lòng ng i b n hay ng i thân yêu c a mình. Và chính mình, nhi u khi, cũng không hi u “t i sao mình l i nói nh v y, làm nh v y n a”.

N u không t th y ra đ c đ i u sai l m c a mình thì đ r i vào tình tr ng ti p t c c m th y khó ch u nhi u h n, r i tìm l i bào ch a hay đ l i cho ng i b ng nh ng lý do không h p tình, h p lý. N u không t hi u, không t k m ch đ c có th s đ a đ n vi c nói x u ng c l i ng i nh ng vi c không đ u, l m lúc l i r i vào tình tr ng “b i lòng tìm v t” đ né tránh s th t, đ tìm th y s an n gi t o, t m b trong tâm.

Đây là y u đ i m, s khi m khuy t, sai l m, đ i u bu n b c, n i đau kh ... c a nh ng ng i b “d ng” trong khi giao ti p v i tha nhân hay ngay c v i nh ng ng i thân yêu c a mình trong cu c s ng h ng ngày, vì m c c m nên t kh i lên trong tâm nh ng ý nghĩ so sánh, đ i kháng v i ng i r i sinh ra b c t c khi cho r ng ng i đã có ý kiêu hãnh, khinh chê hay không quý tr ng mình, hay th ng tình h n là cho ng i đã “n ” nên khi n mình c m th y khó ch u và “d ng”, dù r ng ng i ch ng h có ý nh v y.

Trong đôi lúc suy t , tôi ch t nghĩ đ n và so sánh hai s “d ng” n y v i nhau và nh n ra vài m u s chung. Tôi b nh y mũi, ng a m t ... vì ph n do c cây, hoa lá ti t ra hòa trong không khí, tôi hít th và “d ng”. Nh ng quan sát k thì ch có m t s ít ng i b nh tôi, còn đ i đa s thì không sao c . Nh v y, có th nói: trong tôi đã có s n nh ng “ch ng t ” làm tôi b “d ng”. Vì n u trong hoa lá, c cây có nh ng y u t hoàn toàn tác h i thì t c m i ng i đ u

b “d ng” nh nhau, không ch riêng tôi và nh ng ng i nh tôi.

Tr c m t i nói, m t thái đ c x c a m t ng i không ác ý, ch có m t ít ng i b “d ng” còn nh ng ng i khác thì không, đ u n y ch ng t ng i b “d ng” đ có “v n đ ” trong tâm mình nên m i c m th y nh v y. Vì n u i phát bi u, s đ i x đó quá t h i, có ch tâm có th làm bu n lòng ng i thì h n h u h t m i ng i đ u nh n th y và c m th y khó ch u, phi n lòng nh nhau. Và nh v y, trong tr ng h p n y, đây không còn là “d ng” n a mà là s bu n lòng, s b xúc ph m vì ng i kia đã c tình ho c quá v ng v khi đ i x . Nh ng n u ng i không c ý và m i ng i xung quanh không có ai c m th y khó ch u mà ch riêng m t mình mình b “d ng”, ch riêng mình là nh y c m, ch riêng mình c m th y khó ch u và không có đ lý do v ng ch c đ nói lên s sai qu y c a ng i mà i ng i gi trong tâm, “đ b ng”. Thì qu th c đó chính là “d ng”.

Tóm i, c hai lo i “d ng” đ u phát sinh t s vi c “có gì không n” bên trong ng i b “d ng”, ch không do y u t đ n t bên ngoài. Đ tránh “d ng”, trong c hai tr ng h p, ng i b “d ng” c n quay i nhìn vào bên trong đ nh n ra ph n “b t n”, “problem” c a mình, đ ch n ch nh s y u kém, khi m khuy t nào đó thay vì xoay ra ngoài than phi n, h n trách, oán h n ng i. Đó là s sai m quan tr ng t căn b n vì không nh n ra đ c nguyên nhân đích th c c a s vi c.

Ng i b “d ng” t c cây, hoa lá, c n chích thu c ng a đ ngăn ch n, u ng thu c đ chi t gi m hay làm quen v i ch t tác h i đ vô hi u hóa đ n c n “d ng”. Ng i b “d ng” t tha nhân thì không c n thu c, vì không có thu c đ tr li u, mà ch c n quay vào bên trong hóa gi i đ n nh ng m c c m, nh ng t ái quá cao, nh ng c ch p n ng n , nh ng nh n đ nh, ý nghĩ thiên l ch, sai m v ng i, v mình ... , r i phá v m i n i k t trong tâm, n u có. Làm đ c nh v y là hóa gi i đ c “d ng”, là “gi i thoát”, là “trí tu ”... mà có Ph t pháp s là ph ng pháp th n di u nh t.

Không còn ch y mũi, ng a m t, ng a tai khi vào mùa “d ng” là vui t i, khỏe m nh.

Không còn “d ng” tr c i nói, thái đ c x không “ ác ý ” của ng i khi đ i nhân x th là an vui, h nh phúc vì đã xóa đi đ c nh ng c m giác, ý nghĩ không an lành, gi t o mình đã t t o ra mà không t bi t và đã âm th m t làm kh mình, đã c n tr tình thân c a ng i xung quanh, che m s c m nh n nh ng tình c m đ m m, êm đ m c a nh ng ng i thân dành cho.

Ngoài ra, nói cho cùng thì n u tha nhân dù c tình hay vì kém c i, v ng v ho c vô ý nên có nh ng i nói, c ch khi m khuy t ho c h a ho ng có “n ” đi n a, thì n u mình không kh i ni m so sánh, khó ch u, và trong tâm không có ch ng t “d ng” thì nh ng i nói, c ch y cũng s ch là nh ng ph n hoa bay tung vô h i trong không khí, nh ng i “n ” i là nh ng “tràng pháo” n vang cho vui ngày T t.

Nh v y, s đ mình “d ng “ vì chính mình đang mang s n ch ng t “d ng” đúng nh các câu châm ngôn c a Ph t giáo Tây T ng đã nói: “Không có cái gì x y đ n cho Anh n u trong Anh không có cái đó ” và “Không có m t qu nào có th x y đ n cho ta n u t n i ta không ch a ch p, nuôi đ ng m m m ng c a s vi c y”.